

Mazsalacas

Behtis

LTF un LNNK MAZSALACAS PILSĒTAS GRUPU IZDEVUMS

11(14)

MAZSALACAS BAZNĪCAI — 100 GADI.

Pagājuši 100 gadi kopš Mazsalacas baznīca tika kapitāli pārbūvēta un ieguva tagadējo izskatu.

1885.gadā sakarā ar vecās baznīcas 100 gadu pastāvēšanas jubileju pēc pārbūves 1783.-1785.gadā Kaspars Daugulis sniedz šādu vecās baznīcas aprakstu: "Maz - Salacas baznīca, kura vecās aktīs nosaukta par sv. Annas baznīcu, ir tagad 22 asis gara, 7 asis plata, bet atskaitot 5 pēdas mūra biezuma, atliek baznīcas iekšpusei tikai 5 2/6 asis platuma un 20 2/6 asis garuma. Tornis ir 108 pēdas augsts. 1783.g., caur zibeni nodeguse, viņa tapa 1784.g. atkal izbūvēta, pa 5 asīm pagarināta un 1785.g. no jauna iesvētīta. Pie sienām vēl redzamas atliekas no apaļā velvējuma, pēc kam jādoms, ka vecos laikos baznīcai nebija koka griestu, bet mūra velve. 1697.g. baznīca laikam tikuse pamatīgi pārtaisīta, kā to kāds vecs akmens rāda, kurš gadu 10 atpakaļ vēl bija redzams un kam bija iekalta Kārļa XI vārda zīme. Šis akmens bijis senāk vairs durvīm iemūrēts. Baznīca pate ir ļoti veca, kā jādoms, jau 14.gadu sītenī būvēta un liekas, ka nebūs iesākumā patstāvīga, bet Rūjienas draudzes palīga - baznīca bijuse."

1783.gadā draudzes locekļu (iedzīvotāju) skaits bija 5357, bet 1890.gadā jau pārsniegza 10 000 un vecā baznīca (tagadējās baznīcas altārtelpa) nesēja apmierināt draudzes vajadzības.

1783.gadā draudzes locekļu (iedzīvotāju) skaits bija 5357, bet 1890.gadā jau pārsniegza 10 000 un vecā baznīca (tagadējās baznīcas altārtelpa) nesēja apmierināt draudzes vajadzības.

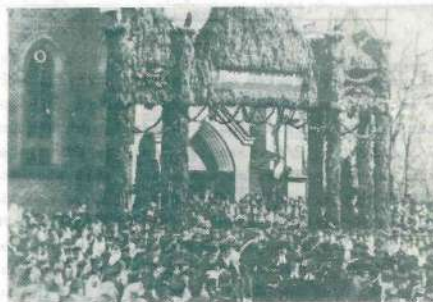
Par baznīcas pārbūvi ticis spriests jau daudz gadus iepriekš vēl mācītāja Eduarda Kiglera darbības laikā, bet to realizēt izdevās tikai viņa dēlam mācītājam Gotholdam Kigleram, kurš kopā ar draudzes vecākajiem organizēja plašu ziedojumu vākšanu gan no muižniekiem, gan zemniekiem un draudzes locekļu piedalīšanos materiālu pievešanā un celtniecībā.

1890.gada 25.martā vecajā baznīcā notika pēdējais dievkalpojums un jau nākamajā dienā ķērās pie baznīcas torņa nojaukšanas. Lielo būvi, kuras celtniecību vadījis latviešu būvuzņēmējs Jānis Brauns, pabeidza vienā vasarā un tā paša gada 7.oktobrī jauno dievnamu jau varēja iesvētīt. Baznīcas altāri pēc arhitekta V. Neimapa projekta gotiskā stilā, pieskaņojot baznīcas stilam, no ozola koka gatavoja vietējais galdnieku meistars J.Šneiders, tajā ievietota R. Rihtera gleznas kopija "Jēzus un Pēteris", ko gatavojusi gleznotāja Port Kokesnē. Celtnes pārbūve izmaksājusi 22 000 sudraba rubļu.

Baznīcā saglabāts arī vecais iepriekšējās baznīcas altāris, kas veidots baroka stilā un ir ļoti interesants sava laika arhitektūras paraugs. Pēc R.Čukura apraksta altārgleznas aizmugurē esot gada skaitlis 1769., kas var nozīmēt gan tās izgatavošanas, gan iegādāšanās laiku. Katrā ziņā tā nav gleznota pēc 1783.gada ugunsgrēka baznīcā. 1885.gada Mazsalacas baznīcas aprakstā lasām: "... Kad nu kronika par šo bildi ne kā nepieņem un arī visvecākā draudzes locekļi nezin par viņas senatni - respektīvi viņas veoum - kad, kur un no kā taisīta, cik maksājuse, ne kā stāstīt, tad jādoms, ka šai vajag ļoti vecai, mazākais 120, jeb vairāk gadu būt.

Ir saglabājusies fotogrāfija no 1890.gada 7.oktobra, kurā

redzam baznīcas priekšā lielus, ar zaļumiem apvītus godavārtus ar uzrakstu: "Mīlestība nekad nebeidzās", plašu baznīcēnu pulku un 9 mācītājus ar Gotholdu Kigleru vidū.

Laikā no 1570.līdz 1944.gadam Mazsalacas iraudzē Dievam kalpojuši 19 mācītāji. Pirmie 15 no viņiem bijuši vācu tautības un noturējuši dievkalpojumus gan latviešu, gan vācu draudzēm. Apbīšanas vērtā ir A.Reisnera darba mūža, kurš Mazsalacas draudzi pārņēmis pēc Ziemeļu kara 1711.gadā, kad ar mēri bija miris iepriekšējais mācītājs G.Francis, draudze bada, mēra un sīrotāju novārdzināta, baznīcas kase izlaupīta un mācītāja dālvoklis pilnīgi tukšs "ka ne cirvja, ne kāta nevarēja atrast", nostrādāja šeit 53 gadus, kad mira 80 gadu vecumā. Mācītāji K.Jakobs, H.Adolfs, G.Bergmanis, F.Guleke, V.Girgensons, G.Kligers dzimuši mācītāju ģimenēs un bijuši savas dzimtas tradīciju turpinātāji. Vairāki no viņiem pavadījuši Mazsalacas draudzē visu savu darba mūžu un apglabāti Mazsalacas kopsētā. J.Cimmermanis Mazsalacas draudzē darbojies 28 gadus, F.Guleke 30 gadus, E.Kiglers 22 gadus, G.Kiglers 20 gadus. No latviešu tautības mācītājiem visilgāk Mazsalacā strādājis A.Skrodēlis - 23 gadus, kad 1944.gada bija spiesta emigrēt.

Turēsim svētu viņu piemiņu!

ULDIS DREIMANIS

PAZIŅOJUMS

Mazsalacas evaņģēliski luteriskā baznīcā
1990.gada 30.septembrī plkst.11⁰⁰

BAZNĪCAS SIMTGADES SVINĪBU DIEVKALPOJUMS.

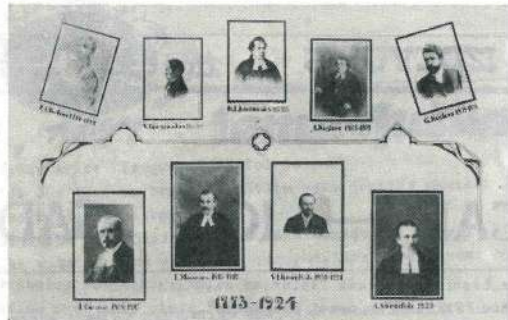
Svinīgajā dievkalpojumā piedalās Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas arhibīskaps Kārlis Gaillītis un Doma vīru koris.

Mazsalacas evaņģēliski luteriskā draudze

Mazsalacas draudzes mācītāji.

1570.g. Zaharijs Hollins	1845.-1847.g. Vilhelms Girgensons
1561.g. Jānis Janiņi	1848.-1855.g. Kārlis Baskmanis
1571.g. Jānis Hofmanis	1855.-1878.g. Eduards Kiglers
1580.g. Lukass Kanenbergas	1878.-1898.g. Gotholds Kiglers
1585.-1710.g. George Francis	1898.-1915.g. Fridrihs Grave
1711.-1763.g. Andreas Reusners	1915.-1919.g. Elgars Hasmanis
1763.-1771.g. Kārlis Jakobi	1920.-1921.g. Valters Blūmentāls
1771.-1780.g. Heinrihs Adolfs	1921.-1944.g. Alfrēds Skrodēlis
1780.-1785.g. Gustavs Bergmanis	1945.-1965.g. Jānis Ozols
1785.-1813.g. Jānis Cimmermanis	1965.-1970.g. R.Jirgansons
1814.-1844.g. Fridrihs Guleke	1970.-1975.g. J.Čeiniča
	1975.-1989.g. Bīrzulis Paulis

Kopš 1989.gada rudens līdz šim brīdim studenti teologi Kamergrauzis, Sokolovskis, Dimiters un Indāns.

13.g.sākumā iesākās vācu feodāļu agresija arī Latvijā. Ar vardarbīgām metodēm viņi pakļāva arī šajā novadā dzīvojošos libiešus. Iekarotās teritorijas savā starpā sadalīja Zobenbrāļu ordenis un biskapi - 1/3 ordenim, 2/3 biskapiem. Zemes ap Būrtnieku ezeru nonāca Zobenbrāļu ordeņa īpašumā. Iebrucēji sāka celt atbalsta punktus - mūra pils. 1263.g.tiek uzcelta Rūjienas pils, kur apmetās ordeņa ierēdņi, kuriem bija jāveic iekaroto zemju pārvaldīšana. Nav nekādu ziņu par to, ka šāda pils būtu pastāvējusi Mazsalacā vai tās tuvākā apkārtnē. Visticamākais, ka Mazsalacas novads ir bijis pakļauts Rūjienas pilskungam. Iedzīvotājus centās pievērst kristīgai ticībai. Parādījās pirmās baznīcas. Kur atradusies pirmā baznīca Mazsalacā? No kāda materiāla tā bijusi celta? Rakstiskas ziņas par to nav saglabājušās, tikai ļaužu sarunās ir nācies dzirdēt par tā saucamo Baznīcas kalniņu, kurš atrodies Meļpēteru māju tuvumā. Ļoti iespējams, pirmā baznīca ir bijusi melnā un celta no koka, kā arī pildījusi savus uzdevumus samērā neilgu laiku periodu, jo 14.gs. ir uzcelta mūra baznīca un bijušās Irdenei piederošās zemes. Šī baznīca ir kalpojusi kā Rūjienas baznīcas filiāle, jo Mazsalacas apgabals līdz Salacai ietilpa Rūjienas bruņinieku pils īpašumos. Jaunā baznīca saukta Svētās Marijas vārdā.

15.gs.vidū Latvijas teritorijā izplatās reformācijas mērēnais virziens - luterisms. Arī šeit dzīvojošie vācu muižnieki pakāpeniski pārņēma jauno ticību tai piesaistot arī latviešus. Baznīcu pārdēvē par Svētās Annas baznīcu. 1574.g.zemnieki dāvina baznīcai zvaunu, bet 1591.g.iesākās pirmā lielākā baznīcas pārbūve, kura ilgst līdz 1696.g., kad darbu noslēguma brīdī majors Šreitenfelds no Ates muižas dāvina draudzei altāri ar visiem piederumiem. Līdz 18.gs.otrajai pusē baznīca kalpo ne tikai kā dievnams, bet arī kā kapšēta. Mirušos mācītājus apglabāja altāra priekšā, bet muižniekus atlāka no altāra, turpat zem baznīcas grīdas, pārējos draudzes locekļus baznīcas sētas teritorijā. 1773.g.ķeizariene Katrīna II izdod pavēli, kura aizliedz likus apglabāt baznīcā, tāpēc tiek iekārtota draudzes kapšēta, kuru iesvētīja tā paša gada 7.jūlijā. Tās teritorija ir paplašināta 5 reizes.

Draudzi nelaine piemeklē 1783.g.21.jūlija naktī, kad pērkona negaisa laikā, ap plkst.vieniem, naktī zibens iesper baznīcas torni. Kā lapa sadeg tornis, jumts, baznīcas koka daļas, izkūst zvans. Nākošajā gadā top jauns tornis, tiek celta no jauna pusbūve blakus 14.gs.veidotajai baznīcas mūra daļai. Pēc darbu pabeigšanas baznīcas ēka pagarināta par 5 asīm. 1821.g.priecīgs un pacīlāts notikums. Kārlis Tāls - no Tērbatas ir pabeidzis jaunu ērģeļu būvi no 12 reģistriem, kuras izmaksājušas 812 suiraba rubļus. Šis ērģeļis izmantoja līdz 1911.gadam.

1890.g.19.aprīlī iesākās pēdējā baznīcas pārbūve. Celtniecības darbus vada būvuzņēmēja Jānis Brauns. 60 metrus augstumā izslejas gotiskā stilā veidotais baznīcas tornis. Skaisti ar apkārtējo vidi saskaņā parādās sarkano ķieģeļu sienas. Materiāli un celtniecības darbi draudzei izmaksā 22 600 suiraba rubļus. 1890.g.7.oktobrī ģenerālsuperintendents Holmanis iesveta atjaunoto baznīcu. Pavisam drīz būs aizritējuši 100 gadi - ievērojama jubileja svētnama vēsturē.

JĀNIS REINVALDS

Dzintas saknes meklēpt.

Latvijas KF "Cilvēkārhivs" organizētā izstāde Mazsalacas vidusskolas zālē izraisījusi lielu interesi, jo tas ir pirmais mēģinājums mūsu republikā parādīt saava novada atsevišķu dzimtu un cilvēcību dzīves un darba ceļus. Izstādes veidotāji centušies parādīt, kā savienojoties 4 dzimtu pārstāvjiem, izaug viens dzintas koks, kura varenos zarus gribētos salīdzināt ar atsevišķiem garīgi bagātiem, morāli stipriem cilvēkiem. Parādītais materiāls liecina par to, ka arī no mazā Mazsalacas novada ir izauguši ievērojami latvieši, kuri ar savu darbu vairojuši mūsu tautas bagātību, nesuši to lielajā pasaulē.

Dziesmu svētku laikā ieradās vairāki ārzemēs dzīvojošie tautieši. Viņi viesu grāmatā atstājuši cildinošus vārdus un vēlējumus mazsalacāšiem.

Visas šīs bagātības īpašniece ir pensionētā skolotāja Stella Ose - Poriete, Mazsalacas vidusskolas 1946.gada absolvente. Strādājusi Daugpīļu 7-gadīgā skolā un mācījusies Valmieras Pedagoģiskās skolas neklāties nodalā. Viņas mūzikas pedagogs bijis Jēkabs Mediņš, kurš vadījis koriģēšanas klasi. Ilgus gadus S.Ose-Poriete bija Jeru 7-gadīgās skolas direktore, aktīvi iesaistījās ciema mākslīnieciskās padarības dzīvē. Šajā jaunajā laikā viņa dziļi sāka apmierināties ar vērtību nosīmi, ko sevī slēpa ilgi glabātais materiāls. Ļoti ceram, ka Porietes kundze lielāko daļu no visa tā novēlēs, mūsu cerībās lolotajam, novada muzejam.

Īpaša vieta izstādē ir ierādīta Ošu dzimtai un draudzes skolas vēsturei. Vairāki šīs dzintas pārstāvji ir strādājuši Mazsalacas draudzes skolā. Bagātīgs materiāls stāsta par Kārļa Ošu un viņa ģimenes locekļu gaitām mūsu novadā. K.Osis ir studējis J.Cinzes Valakas skolotāju seminārā 1832.-1836.g., kur tai laikā mācījies vēl viens mazsalacietis Tenis Kapuša, kurš vēlāk pārcēlies uz Rūjieni, lai strādātu tur draudzes skolā un vadītu dziedāšanas biedrības kori.

1906.g.pavasārī notika Mazsalacas draudzes skolas skolotāja un ērģelnieka vēlēšanas. Draudzes konventa locekļi 13 balsis nodeva par Kārļa Ošu kandidāturu. Tajā laikā skolā mācījās 65-80 skolēni. Te darbu uzsāka arī K.Oša sieva Paulīne Brastiņa - Ose, kurai bija augstākā muzikālā izglītība. Arī Kārļa un Paulīnes meitas Anna un Marija bija šīs skolas skolotājas. 1933.g.pēc skolas slēgšanas Marija Ose - Zupāns un viņas dzīvesbiedrs Otto Zupāns sāka strādāt Mazsalacas ģimnāzijā. O.Zupāns miris 1943.g. un apglabāts Mazsalacas kapos, bet viņa sieva Marija emigrēja uz ārzemēm, kur mirusi Austrālijā 1983-g.

K.Oša darbība bijusi pilna traģisma. 1917.g.decembrī komunistu valdība viņu atļāi no skolotāja darba, atļaujot pildīt tikai ērģelnieka pienākumus. 1919.g.7.janvārī komunisti viņu arestē, bet nedaudz vēlāk pret drošības naudu atbrīvo ar noteikumu, lai K.Osis aizvācos no skolas. Taču tas nenazināja skolotāja autoritāti. To apliecina ieraksts albūmā, ko mazsalacietī dāvinājuši skolotājam 1931.gada 17.maijā:

"Jūs visu laiku esiet bijis mūsu draudzes bērniem sirds, mīļš un labs skolotājs, no kura mācībām un priekšzīmes viņi daudz skaistu un kristīgu vērtību ir varējuši ņemt līdz dzīvē, un šīs vērtības viņus sargā un sargās no daudziem ļauniem ceļiem, un skubinā, un skubinās staigāt gaismas un dieva ceļus."

Draudzes skola ir devusi sabiedrībai vairākus izcilus tautiešus - Ā.Ori, P.Lejiņu, J.Apsīti, K.Strazdiņu u.c.Gribētos nedaudz pastāstīt par pēdējo pieminēto Kārli Strazdiņu, jo šī gada 1.augustā aizritēja 100 gadi kopš viņš dzimis Vilzēnu pagastā kalpu ģimenē. K.Osis ātri apzinājās zēna īpašam dotības mācības un mudināja iestāties Valmieras Skolotāju seminārā. Taču zēna vecākiem nepietika līdzekļu, lai šo skolotāja ieteikumu īstenotu. K.Osis ir neatlaidīgs un dod naudu, pērk grāmatas un apģērbus, lai patiesi apdāvinātais puisis no Mazsalacas draudzes skolas varētu 1908.-1912.g.Valmierā mācīties par skolotāju. Pēc semināra absolvēšanas K.Strazdiņš strādā Jaunates pagasta skolā, bet pēc Lielā Tēvijas kara viņu ieceļ par Izglītības ministru. K.Osis mudināja savu bijušo skolnieku, lai viņš palīdzētu atgriezties no Sibīrijas tiem latviešu bērniem, kuri ar varu tur tika aizvesti 1941.g.jūnijā. K.Strazdiņš godprātīgi pildīja skolotāja norādījumus, bieži ieradās Mazsalacā, lai uzklaustu pieredzējušā pedagoga domas. Šādas un līdzīgas attiecības K.Osim izveidojās ar vairākiem bijušajiem autiņķiem.

JĀNIS REINVALDS

.../ Tēgud viscaur pasaulē ir uzskats, ka katra tauta pati savu vēsturi raksta, un tikai viņa var savu vēsturi uzrakstīt. Tādēļ mums arī vajadzīgs ķerties pie avotu pētīšanas un rakstīt savas zemes vēsturi.

Kārlis Ulmanis 1936.g.

MARGARITA TEČERE:

"ES ZINU, KO NOZĪMĒ AUDZINĀT BĒRNUS..."

Kad M. Tečerei bija 28 gadi, viņas dzīvē notika lielas izmaiņas: piedzima dvīņi - puisēns un meitenīte. Dažus mēnešus vēlāk viņa jau aizstāvēja advokāta diplomu, aktīvi piedalījās parlamenta vēlēšanās, būdama visjaunākā konservatīvo partijas kandidāte... Kā izvēlās mākamajai Anglijas premjerministrei apvienot profesionālos un ģimenes pienākumus? Kā tai laikā viņa vērtēja (tiesa, no nodrošinātās sievas pozīcijām, kura dzīvo labi apgādātā ar precēm un pakalpojumiem valstī) sievas un mātes stāvokli, kuras vēlēšanās bija strādāt un "taisīt karjeru"? Par to pavēstīts šis retais dokuments - raksts, kurš tika publicēts 1954. gadā un kuru tagad plašam lasītāju lokam piedāvā Londonas avīze "Guardian".

Kādu laiku pēc dvīņiņu piedzimšanas man neviens nepalīdzēja. Absolūti visu mācās veikt pašai, arī barot bērnus visu diennakti ik pēc trim stundām. Tāpēc es brīnīgi zinu, ko nozīmē audzināt bērnus, zinu, cik tas ir grūti un cik ļoti nogurdina mājas solis. Par mas teikts, ka es biju nogurusi, es jutos kā nodzīts zirgs, jo man bija "jāmētājās" starp virtuvi, veikalu un dzīvokļa uskopšanu.

Man praktiski nebija par ko runāt ar vīru, kad tas pārnāca mājās no darba. Es visu šo laiku nepacietīgi gaidīju brīdi, kad varēšu atgriezties pie saviem iestājiem pienākumiem, kad varēšu pielietot prāta spējas.

Kad atgriezos profesionālajā darbībā, man nepārtraukti uzdeva vienu un to pašu jautājumu: "Kur jūs ņemat laiku?" Jā, nā liekas neatminama mīkla visām tām sievietēm, kuras nestrādā. Tām, kuras strādā, tie viss skaidrs... Tie, kas man uzdeva šo jautājumu, brīnījās, cik daudz gan, izrādās, var paveikt 24 stundās. Man pašai likās apbrīnojami kas cits: cik maz gan spēj diennakti paveikt citi... Bet lai visu paspātu, tik maz ir vajadzīgs - pietiek priekšlaicīgi saplānot darāmo un labi organizēt savu dienu.

Dienās, kad es nodarbojos tikai ar mājas darbiem, mana noslogotība nebija mazāka nekā dienās, kad bez visa tā bija jādara vēl daudz kas cits. Tāpēc šādās reizēs es iekārtojos tā, lai jebkuru darbu izdarītu ar maksimālu atdevi, pie tam veltot visam minimālu laiku spriedī. Es sekoju tam, lai produktu saraksts, kurus jāiegādājas, iekļautu ģimenes vajadzības nedēļai uz priekšu. Kur bija iespējams, pasūtīju mus pieteicu pa telefonu. Es pat iemācījos darboties: secīgi, gatavojot ēdienu, t. i., tā, lai ne minūte meiet zudumā. Un drīz vien nonācu pie secinājuma, ka mājas darbus var ļoti labi apvienot ar 8 stundu darba dienu...

Margarita Tečere ar dvīņiem.
Žurnāls "Guardian", Londona

Taču, lai veiksmīgi pildītu šo dubultlomu, ir nepieciešami noteikti apstākļi. Sieviete, kurai ir bērni, nepieciešams drošs un pieredzējis cilvēks, kurš palīdzēs bērnu aprūpēt. Pretējā gadījumā viņa diez vai spēs normāli strādāt, nedomājot par mājām. Dažās ģimenēs vīra līdzekļi ļauj pieņemt aukli. Ja tādu līdzekļu nav, sievietei nākas maksāt auklei no savas darba algas.

Ne mazāk svarīgs noteikums ir vīra atbalsts un atļauja sievai strādāt. Daudzi vīrieši spriež, ka sievietes vieta ir mājās. Pie tam, nosodot sievietes, kuras izvēlējušās karjeru, viņi aizmirst, ka viņu meitām (kaut uz neilgu laiku) tomēr nāksies sev pelnīt iztiku dzīvei. Tāvien noteikti patiktu, ja viņu meitas iemestu retus sieviešu amatus! Daudzos gadījumos sievas nespētu vīriem palīdzēt ar savu padomu, ja pašām nebūtu rūgtās darba pieredzes, taču tieši darbs viņām palīdzējis iegūt savu attiecināmu, viedokli, pozīciju.

Paliek vēl viens jautājums - kādu iespaidu ģimenes mikroklimate veidošanās atstāj tas fakts, ka sieva un māte katru dienu ilgā ir darbā? Atbilde atkarīga no tā, kāda šī sieviete ir. Ja viņa ir spēcīga personība, ar valdomīgu raksturu, tad viņas klātbūtne mājās jūtama pat tad, kad viņa ir darbā, un bērnu audzināšana notiek pēc viņas iezīmētās shēmas.

Uzskatu, ka sieviete tā vai citādi pavada ar saviem bērniem pietiekami daudz laika. Tās stundas, kad viņi nav kopā, parastai mājsaimniecei taču arī palet vai nu veikalā, vai sapošot dzīvokli, vai pagatavojot ēdienu, taču - ne audzinot! Balstoties uz savu pieredzi, vēru apgalvot: tam, ka sieviete daļu laika nepavada ģimenē, tomēr ir daudz pozitīva. Ilgu laiku esot kopā ar vīru un bērniem, nereti grūti sevi savaldīt, toties ļoti viegli pieradināt atstāt bez uzmanības ģimenes locekļu arvien pieaugošās prasības.

Un vēl: ja jūs daļu dienas pavadāt ārpus ģimenes, tad ar nepacietību gaidāt tikšanos un tad pilnīgi veltat sevi viņu problēmām. Vēlāk nodarbinātība darbā palīdzēs sievietei izvairīties no nepatīkamās tukšuma izjūtas, kādu izjūt mājsaimniece, kad bērni sāk skolas gaitas.

Nobeigumā gribu teikt, ka viss tomēr ir atkarīgs no pašas sievietes. Ja viņai nav interešu ārpus mājas, ja viņu apmierina mātes un

mājsaimniece loma ģimenē, pat aizrauj zināmā mērā, tad tas kļūst par pašmērķi, par galveno dzīvi. Taču, ja sievietei ir nosliece uz profesionālās darbības pusi, ja ir pat panākumi šai jomā, tad (esmu par to pilnīgi pārliecināta) pilnīgi laimei un ģimenes labklājībai ir jāizsanto visas savas dotības maksimāli.

No laikraksta "Za Rubežom".

TESTS

Vai Jūs protat būt laimīgs?

Katram dzīvē ir momenti, kad jūties laimīgs. Gadās, ka neieredzī sevi un visu pasauli kopumā. Taču savādāk laikam arī nevar būt... Un tomēr klusībā apskat tos, kuri vismaz ārēji izskatās apmierināti ar sevi un pret notiekošo apkārt izturas filozofiski. Pie kādas kategorijas piederat Jūs? Vai protat būt laimīgs? Atbildi uz šo jautājumu Jūs varbūt atradīsiet testā no bulgāru laikraksta "Orbīta".

Katram jautājumam domāta viena no trim atbildēm.

1. Kad reizēm pārdomājat savu dzīves ceļu, tad nonākat pie secinājuma, ka

- a) viss drīzāk bija slikti, nevis labi,
- b) viss bija drīzāk labi,
- c) viss bija okey!

2. Dienas beigās parasti

- a) esat neapmierināts ar sevi,
- b) uzskatāt, ka diena varēja paiet labāk,
- c) ejot gulēt, jūtaties apmierināts.

3. Skatoties spogulī, domājat

- a) "Ak dievs, cik laiks ir nežēlīgs!"
- b) "Un, tomēr, nekas tik slikti nav!"
- c) "Visi ir brīnīgi!"

4. Ko domājat, ja uzzināt par kāda paziņas lielu laimestu

- a) "Man jau nu tāda laime nekad neuzsmaidīs!"
- b) "Kāpēc tas nevarēja būt es?"
- c) "Reiz tā paveiksies arī man!"

5. Ko sakāt sev, ja pa radio vai no laikrakstiem uzzināt par kādu notikumu

- a) "Tā reiz notiks arī ar mani!"
- b) "Par laimi man šī nelaime pagāja garām!"
- c) "Šie reportieri apzinauti "uzkurina kaislības!"

6. Pamostoties no rītiem, visbiežāk

- a) ne par ko negribas domāt,
- b) apsverat, kas gaidāms šodien,
- c) esat apmierināts, ka sakusies jauna diena un ka vēl var būt pārsteigumi.

7. Domājot par jūsu paziņām:

- a) viņi nav pietiekami interesanti un atsaucīgi kā gribētos,
- b) tiesa, arī viņiem ir trūkumi, bet neskatoties uz to, ir paciešami,
- c) brīnīgi cilvēki.

8. Salīdzinot sevi ar citiem, secināt, ka

- a) "Mani par zemu vērtē!"
- b) Neesmu sliktāks par citiem!
- c) "Varētu būt lideris, un domāju, ka to atzīst visi!"

9. Ja Jūs esat pieņēmis svarā par 4-5 kg

- a) krītat panākā,
- b) uzskatāt, ka tas nav nekā sevišķs,
- c) pārējat uz diētu un pastiprināti nodarbojaties ar fiziskiem vingrinājumiem.

10. Ja esat nospiegtā garastāvoklī

- a) nolādāt likteni,
- b) zināt, ka sliktais garastāvoklis pāries,
- c) cenšaties izkļaudzēties.

Katra atbilde dod a) 0 p.,
b) atbilde dod 1 p.,
c) atbilde dod 2 p.

17 - 20 punkti. Jūs esat tik laimīgs cilvēks, ka grūti ticēt, vai tas ir iespējams! Jūs priecāties par dzīvi, nepievēršot uzmanību nepatīkamām un dzīves neveiksmēm. Jūs patīkat apkārtējiem ar savu optimismu un dzīvesprieku, bet... Vai pret visu notiekošo neesat par daudz vieglprātīgs? Nedaudz skeptiķis un skaidrs prāts jums nenāktu par ļaunu.

13 - 15 punkti. Prieka Jūsu dzīvē ir daudz vairāk nekā bēdu, jo Jūs esat "optimāli" laimīgs cilvēks. Jūs esat labsirdīgs, aukstasinīgs, uz lietām skatāties reāli. Jūs nekrītat panākā, saskaroties ar grūtībām. Apkārtējiem ar jums ir labi.

8 - 12 punkti. Laime un nelaime Jūsu sapratnē izteikta ar formulu 50 x 50. Centieties nepadoties grūtībām, sagaidiet tās ar paceltu galvu, balstieties uz draugu palīdzību, taču neatstājiet arī viņus nelaimē.

0 - 7 punkti. Jūs esat paradies uz visu skatīties caur melnām brillēm, uzskatot, ka liktenis jums sagatavojis neveiksmīgu lomu. Jūsu dzīves formula ir "Vai vispār vērts?...". Centieties lielāko brīvē laika daļu pavadīt jautru optimistu sabiedrībā! Labi būtu atrast sev kādu aizraušanos.

No laikraksta "Za Rubežom".

ŠVĪKRĒBIS

Mazsalacā runā, ka...

... pensionāri drīzumā saņemot kom-pensācijas.

... "Mazsalacas" kolhoza septembra mēnesī strādājusi grupa talcinieku no ārzemēm. Savu sajūsmu par mazo Mazsalacas pilsētiņu viņi izrādījuši vicinot LPSR karogu.

Tiem, kuri iemīlējušies...

Spāņu avīze "Vanguardija" dod padomu:

"Ja Jūs ilgi un bez rezultātiem esat centies uzminēt mīļotās raksturu, nekrītiēt izmisumā!"

Uzmanībs esot jāpievērš tam, kādu somiņu vai somu izvēlas sev sievietē, kā viņa to nēsā vai tur - var gadīties - noslēpums būs atklāts!

Lielā izmēra soma ir raksturīga dabīgas dabas sievietei ar plašu redzesloku un augstām darba spējām. Parasti šāda soma ir viegli atverama vaiļā un satur sevi daudz nodalījumu. (Tikai nejauciet to ar saimniecības tīkliņu, kāds parasti ir rokā mūsu sievietēm!)

Eleganta somiņa parasti ir rokās sievietēm ar smalku dvēseli, kuras daudz laika velta arī savam izskatam. Viņas kaut arī iet uz darbu, taču lielāko daļu laika pavada plāpājot.

Miniātūra somiņa bez roktura jeb tā saucamais "kosmētiskais maciņš" - tajā parasti nēsā atslēgas, kosmētiskos piederumus, bloknotu, pildspalvu, sikumus. Tās nelielie apmēri norāda uz īpašnieces savaldību un organizētību.

... BET TAGAD PAR TO, KĀ SIEVIETE TUR SOMIŅU.

- Aiz roktura (roka nolaista gar sāniem).**
Par tādu sievieti var teikt, ka viņa ir atturīga visās jomās. Viņai piemīt pieklājība un precizitāte.
- Somiņa pakārta rokā aiz rokturiem.**
Ja elkonis ir cieši pie vidukļa, tad šāda sievietē prot vadīt saimniecību, kā arī ir apveltīta ar pašapņemumu. Tādai sievietei ir svarīgi (nekādā gadījumā!) neparādīt sevi slīktā gaismā. Tāpēc viņa vienmēr cenšas saglabāt teicamu formu. Ja roka, kurā pakārta soma, pacelta augšā pie pleca, tad tāda sievietē ir droša, enerģiska un neizvairās no problēmām. Ļoti sabiedriska un nedaudz baidās no vientulības.
- Maniere turēt somiņu aiz stūriņa**
bieži sakrīt ar ieradumiem atstāt to, kur pagadās. Tas raksturīgs ārkārtīgi pašpārliecinātai sievietei, kurai ir vienalga, ko par viņu domā apkārtējie. Tādas sievietes cieši pieturas pie sava (kaut arī kļūdaina) viedokļa.
- Soma, kas pārmešta pār plecu,**
ir kaubrības un nedrošības apliecinātāja tad, kad roka nekustīgi nolaista lejā.
Ja roku tur brīvi un negiespiesti, un soma karājas plecē, tad tas ir dzīvespricīga rakstura apliecinājums: sievietē ir apmierināta ar sevi un citiem, cenšas iepazīties, vēlas piesaistīt sev uzmanību, nav vienaldzīga pret komplimentiem.
- Soma padusē**
pierāda noslēgtību, kaut arī nereti aiz tās slēpjas neatkarība un nopietnība, emocionāla noturība.

No laikraksta "Za Rubežom".

LTF aktualitātes

17. septembra Domes sēdē izskatīja jautājumu par pilnaspulces sasaukšanas nepieciešamību un par luteriski evaņģēliskās baznīcas sīmtgades svinībām.

Nolēma sasaukt LTF Mazsalacas grupas pilnaspulci 20. septembrī ar stingru pārliecību, ka Tautas Frontei kā sabiedriskai organizācijai ir jāpastāv un jādarbojas. Ir pagājis emociju laiks, un Tautas Frontei sevi jāparāda konkrētos darbos. Domes locekļi nepiekrīt izteikumam, ka Tautas Fronte nekā nedara. Jāpēn vērā apstākļi, ka darbošanās Tautas Frontē un Domē ir sabiedriska slodze un dažkārt vairākiem Domes locekļiem grūti izvērtēt, kur tad slodze lielākā sabiedriskajā darbā vai pamatdarbā.

Dome iesaka pilnaspulci atjaunot priekšsēdētāju un Domes sastāvu ar jauniem tautfrontiešiem.

Sakarā ar baznīcas sīmtgadi Domes locekļi atbalsta visus drauzdes iecerētos pasākumus un nepieciešamības gadījumā palīdzēs gan ar līdzekļiem, gan ar darbu.

Svarīgi līdz svinību reizei sapost Dievnamu un tā apkārtni. Bažas rada remonta darbu lēnā gaita. Galvenokārt grīdas daļu trūkums.

Nolēma organizēt talkas, lai pabeigtu baznīcas pagalma un celiņu seguma atjaunošanu.

Milicijas hronika

Septembra pirmajā pusē alkohola reibumā Mazsalacā aizturēti: Kārlis Jāņa d. Zariņš, Īvans Mihails d. Bonka, Imants Akina d. Māriņš.

Alkohola reibumā transporta līdzekļus vadījuši Mārtiņš Sigara d. Petaks, Andris Valda d. Ozoliņš.

Bez vadītāja apliecības transporta līdzekļus vadījuši: Anatelijs Nikolaja d. Grigorjevs, Dace Laimoņa m. Āboltiņa, Viktors Koņkova, Inese Raimonda m. Meistone, Valdis Māra d. Avesčenko.

Mazsalacas kauss - Matīšos !!!

Šī gada 2. septembrī Matīšos notika 10. tradicionālais zibensturnīra futbolā, ko rīkoja mazsalacieši.

Kāpēc Matīšos? Iemesls jau laikam skaidrs.

Kieālajos laika apstākļos un vēl ideālākajā laukumā (par to mūsu ciemība Matīšu sporta dvēselei J. Kļaviņam) spēkiem nērojās piecas komandas: Bauskas, Matīšu, Rūjienas, Vīlžēnu un Mazsalacas.

Pēc vairāku stundu cīņām, kuras labi vadīja tiesnešu brigāde no Mazsalacas (J. Kalniņš, A. Pūrmalis, E. Rīšbergs), 1. vietu pārliecinoši izcīnīja Bauskas komanda (treneris - bijušais mazsalacietis Juris Pūrmalis), 2. vietā Vīlžēnu komanda, 3. vietā Rūjiena, 4. - Matīši, 5. vietā - Mazsalaca. Labākā vārtsarga kausu, ko dāvājis bijušais Mazsalacas komandas vārtsargs E. Rīšbergs, ieguva Bauskas komandas vārtsargs, jau otro gadu pēc kārtas.

Redakcijas kolēģija: BAIBA BAŠKERE VIKTORIJA PURIŅA ATIS SLOKA	Redaktors - JĀNIS BĒRZIŅŠ Iespiests Valmieras tip. "Lielma"
Mākslinieciskā noformētāja RUDĪTE TAUBE	Ofseta tehn. Pasūt. Nr. 4323
Foto - MĀRIS ZARIŅŠ	Met. 1500 Licence Nr. 000436
Adrese: Mazsalaca, p/k IID	

Maksā 30 kap.

Informatīvajā biļetenā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par publikācijās minēto faktu un skaitļu pareizību atbild to autori.